

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobkyně: Ing. A. B., MBA

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách, ze dne 17. 2. 2021, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 2. 2021, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 15. 1. 2021, č. j. X (dále také jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“) přiznala žalobkyni ode dne 23. 6. 2020 podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zdp*“) a s přihlédnutím k článku 46 a článku 52 odst. 1 Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004

2. invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 7 627 Kč měsíčně. Podkladem pro rozhodnutí byl posudek Okresní správy sociálního zabezpečení Hradec Králové (dále také jen „OSSZ“) ze dne 16. 7. 2020, podle kterého byla žalobkyně shledána invalidní pro invaliditu prvního stupně ve smyslu ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zdp ode dne 23. 6. 2020 [rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti byla stanovena posttraumatická stresová porucha – těžký depresivní syndrom (2018) po náhlém úmrtí manžela. Uvedené zdravotní postižení odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole V, položce 5c přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), míra poklesu pracovní schopnosti dle uvedené položky byla stanovena ve výši 35%].
3. Rozhodnutím žalované ze dne 17. 2. 2021, č. j. X (dále také jen „napadené rozhodnutí“) žalovaná zamítla námitky žalobkyně (jimiž se domáhala invalidního důchodu vyššího než přiznaného prvního stupně) a potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí uvedla, že přezkoumala prvoinstanční rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobkyně a v tomto směru odkázala na vypracovaný nový posudek o invaliditě ze dne 3. 11. 2020, dle kterého je žalobkyně invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla tímto posudkem o invaliditě stanovena rovněž ve výši 35%. Lékař ČSSZ uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je posttraumatická stresová porucha – těžký depresivní syndrom (2018) po náhlém úmrtí manžela. Jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole V (duševní poruchy a poruchy chování), položce 5c (poruchy neurotické, vyvolané stresem a psychosomatické poruchy- středně těžké funkční postižení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí 25-35% na horní hranici 35%, která ve smyslu ustanovení § 3 a 4 citované vyhlášky nemění. Vznik invalidity lékař ČSSZ potvrdil k datu 23. 6. 2020, tj. k datu odborného psychiatrického nálezu (MUDr. E. K., psychiatrická ambulance Hradec Králové). Lékař ČSSZ proto dospěl k závěru, že posudkový závěr OSSZ Hradec Králové ze dne 16. 7. 2020 lze jako správný potvrdit. Dále žalovaná provedla kontrolu výpočtu invalidního důchodu (proti tomu však námitky nesměřovaly) s potvrzením správnosti prvoinstančního rozhodnutí i v této části. Námitky jako nedůvodné zamítla.

II. Obsah žaloby

4. V podané žalobě žalobkyně obdobně jako v námitkách nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu. Uvedla, že stanovení konečné míry poklesu její pracovní schopnosti ve výši 35% je v rozporu s lékařskými nálezy odborných lékařů, které k žalobě přiložila (zpráva z Psychiatrické kliniky FN Hradec Králové, MUDr. B. S., Ph.D. z 19. 4. 2021; psychologické vyšetření na Psychiatrické klinice FN Hradec Králové, PhDr. K. H., Ph.D. z 12. 4. 2021; zpráva z psychiatrické ambulance Hradec Králové, MUDr. E. K. z 20. 4. 2021).

5. Žalobkyně namítla, že posudkový lékař učinil svůj závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav. Na jednání nebyla přizvána. Při posouzení jejího zdravotního stavu nebylo přihlédnuto k ustanovení § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity. Uvedla, že z doložených lékařských zpráv vyplývá, že trpí těžkou posttraumatickou stresovou poruchou a chronickou depresí. Došlo u ní k přetrvávající změně osobnosti po katastrofické zkušenosti (12/2017 náhlé úmrtí partnera, v té době měli čtyřměsíční dceru). Denně se potýká s flashbaky na uvedenou traumatizující událost, které přicházejí nečekaně a dosahují takové intenzity, že až ztrácí kontakt s realitou. Neustále se potýká s úzkostnou poruchou, která ji velmi vyčerpává. Denně užívá léky, v noci trpí nočními děsy, není schopná se soustředit. Podstupuje intenzivní psychoterapii (1 x týdně) a je v péči Psychiatrické kliniky FN Hradec Králové, kam dochází 1x za 4-6 týdnů. Má dlouhodobý cíl navrátit se do sociálního a pracovního života. Před traumatickou událostí pracovala jako úspěšná manažerka a vedla spokojený život. Domnívá se, že její zdravotní stav dle posudkových kritérií odpovídá invaliditě třetího stupně. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření zopakovala předmět řízení a na věc dopadající právní úpravu. Odkázala na vypracované posudky o zdravotním stavu žalobkyně, které považuje za přesvědčivé a zohledňující dostupné odborné nálezy. K důkazu navrhla vypracování posudku Posudkové komise MPSV. Setrvala na správnosti napadeného rozhodnutí.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

7. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání, z něhož se žalobkyně omluvila.

V přezkumném řízení soud konstatoval k důkazu z lékařské dokumentace OSSZ Hradec Králové posudek o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 16. 7. 2020 a posudek lékaře ČSSZ ze dne 3. 11. 2020, jejichž závěry jsou shrnuty výše.

8. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen PK MPSV nebo PK nebo posudková komise), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění.
9. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 17. 8. 2021 za přítomnosti žalobkyně. PK zasedala v řádném složení za účasti odborné lékařky z oboru psychiatrie, zdravotní stav žalobkyně hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ - Lékařské posudkové služby a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře a na základě vlastních poznatků (žalobkyně byla při jednání komise přešetřena odbornou lékařkou). Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující

příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně přetrvávající poruchu osobnosti po katastrofické události. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle **kapitoly V, položky 7c** (poruchy osobnosti, těžké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve výši **70%**. V posudkovém zhodnocení (po analýze psychiatrických nálezů z FN Hradec Králové – MUDr. S. ze dne 19. 6. 2020, 7. 10. 2021 a 19. 4. 2021 a psychiatrických nálezů MUDr. K. z psychiatrické ambulance Hradec Králové ze dne 23. 6. 2020, 6. 10. 2021 a 20. 4. 2021) PK uvedla, že podle ošetřujícího psychiatra z FN Hradec Králové i přes dlouhodobou (více jak tříletou) intenzivní psychiatrickou medikaci, psychoterapii a dobrou spolupráci v léčbě nedochází ke zlepšení psychického stavu. Psychické obtíže se chronifikují, jsou stále velmi intenzivní, komplikované a kombinované, prostupují všechny složky psychiky s významným dopadem na fungování a kvalitu života. Prognóza je nepříznivá, s ohledem na délku a hloubku potíží nejistá, psychofarmakologické možnosti jsou téměř vyčerpané. Stav lze dle PK hodnotit již jako změnu osobnosti po traumatu. Jedná se o komorbidní těžkou chronifikovanou depresivní fázi a posttraumatickou stresovou poruchu. Z psychiatrického hlediska je žalobkyně dlouhodobě práce neschopna zejména pro masivní flashbaky, výrazné kognitivní oslabení, excesivní únavu, bolestivou somatizaci, poruchy spánku a sociální fobii. Z uvedených důvodů PK hodnotí rozhodující zdravotní postižení podle kapitoly V, položky 7c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. jako těžké postižení osobnosti s těžce narušeným výkonem většiny denních aktivit (kromě péče o dnes již čtyřletou dceru již téměř není schopna dalších aktivit). Další diagnózy (somatizační obtíže – bolesti dolních čelistí bez organického podkladu, postižení štítné žlázy bez nutnosti substituční léčby, celiakie na dietě, anemie, alergie na včelí a vosí bodnutí, stav po artroskopii levého kolenního kloubu) nejsou posudkově významné. Proto PK nevyužila možností ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky (tj. navýšení či snížení stanovené míry poklesu pracovní schopnosti). V posudkovém výroku PK uvedla, že zdravotní stav žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí odpovídal invaliditě třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zdp s datem vzniku invalidity 19. 6. 2020 (tj. dnem psychiatrického nálezu z FN Hradec Králové). Tím se posudkový závěr PK MPSV liší od závěrů lékařů OSSZ i ČSSZ. PK konstatovala, že existuje možnost zlepšení v čase, proto stanovila kontrolu za 3 roky od data napadeného rozhodnutí (tj. platnost uvedeného posouzení do 28. 2. 2024).

10. Na okraj soud poznamenává, že v průběhu řízení před soudem byl soudu lékařem OSSZ Hradec Králové zaslán aktuální posudek o invaliditě ve věci žalobkyně ze dne 9. 7. 2021, dle kterého je žalobkyně invalidní pro invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp pro zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 7c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 70% s datem změny stupně invalidity dnem 8. 4. 2021.
11. Při jednání soudu žalovaná ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu, náklady řízení nežádala.
12. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
13. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).

Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).

V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní

schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

14. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Posuzování míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou medicínskou a soud si o této otázce nemůže učinit úsudek sám, neboť nemá odborné medicínské znalosti (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. března 2017, č. j. 8 Ads 180/2016 – 50, dostupný na www.nssoud.cz). V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, se uvádí: „*správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o němž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), případně – namítali to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).*“
15. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím byl žalobkyni od 23. 6. 2020 přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přiznání vyššího stupně invalidity.
16. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV v Hradci Králové ze dne 17. 8. 2021 prokázáno, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí (17. 2. 2021) invalidní pro invaliditu třetího stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. c) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 70% s datem vzniku invalidity dnem 19. 6. 2020.
17. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV v Hradci Králové, který se liší od posouzení lékařem OSSZ ze dne 16. 7. 2020 a lékařem ČSSZ v námitkovém řízení ze dne 3. 11. 2020 (co do stanovení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, konečné míry poklesu pracovní schopnosti i stanovení stupně invalidity), z nichž žalovaná vycházela při svém rozhodování. Posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 17. 8. 2021 soud považuje za objektivní a přesvědčivý (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20

ohledně testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), posudek obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně a jejího rozhodujícího onemocnění, podrobně hodnotí odborné lékařské nálezy a potvrzuje námitku žalobkyně, že její zdravotní stav ke dni vydání napadeného rozhodnutí odpovídal invaliditě třetího stupně. Ostatně o závažnosti rozhodujícího zdravotního postižení žalobkyně odpovídajícího aktuálně třetímu stupni invalidity svědčí i nový posudek OSSZ Hradec Králové ze dne 9. 7. 2021.

18. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zdp, zjistí-li se, se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c). Podle § 56 odst. 1 písm. b) zdp, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží.
19. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správními orgány došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně soud věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně **byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní pro invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp**. V tomto směru žalovaná **provede změnu prvoinstančního rozhodnutí tak, že žalobkyni přizná od 19. 6. 2020 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně a rozhodne o doplatku invalidního důchodu za rozhodné období**.
20. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

21. Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšná žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Žalobkyně však žádné náklady řízení nepožadovala, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na jejich náhradu.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 18. listopadu 2021

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně